

„Forbidden Archeology” autor Michael Cremo.

Teie ja Richard L. Tompsoni poolt 12 aastat tagasi kirjutatud raamat “Forbidden Archeology” on ka täna bestseller. Paraku aga ei tea eesti lugejad sellest kuigi palju. Kas võiksite lühidalt selgitada selle raamatu sisu?

Raamatus on dokumenteeritud arheoloogilised leiud, mis tõendavad inimese olemasolu juba väga kauges minevikus. Vastavalt praegusele evolutsiooniteooriale inimese päritolust, tekkisid meiesarnased inimesed 100 000 kuni 200 000 aastat tagasi. Paljud teadlased väidavad, et kõik füüsilised tõendid kinnitavad seda. Kuid kui ma uurisin kaheksa aasta jooksul arheoloogia ajalugu, märkasin ma midagi hoopis muud. Viimase 150 aasta jooksul on arheoloogid leidnud paljusid inimluid, inimeste jalajälgi ning inimeste poolt loodud esemeid, mis näitavad, et inimkond on eksisteerinud alates elu tekkest Maal.

Kuivõrd evolutsiooniteooria on palju aastaid püsinud, siis on mugav sellele tugineda ja mitte luua uusi teooriaid ainuüksi seetõttu, et mõned leiud tunduvad sellega mitte sobivat. Kui kindlad on need tõendid, mis väidavad, et inimene eksisteeris juba koos dinosaurustega? Kas need tõendid ei ole lihtsalt kurioosumid — erandid, mis kinnitavad reeglit?

Iga lugeja peab sellele küsimusele ise vastama. Minu kogemuse põhjal ei ole jutt vaid mõnest kurioosumist. Jutt käib väga paljudest leidudest, mida on teinud professionaalsed arheoloogid, geoloogid ja paleontoloogid.

Teaduses ei kehti väide, et erand kinnitab reeglit. Pigem tõestavad erandid vajadust uue reegli järele. Teadus toimib induktiivselt, vaadeldakse tõendusmaterjale ja tehakse nende põhjal järeldusi. Näiteks, kui kõik varesed, keda inimene on näinud, on olnud mustad, võib ta teha järelduse, et kõik varesed ongi mustad. Kuid piisab vaid ühest valgest varesest, tõestamaks, et see teooria oli vale. Ja kui leida väga suur hulk valgeid vareseid, siis on see veelgi veenvam tõestus selle kohta, et kõik varesed ei ole mustad. Mulle tundub, et ma olen näidanud oma raamatus “Forbidden Archeology”, et leidub palju “valgeid vareseid”, kes esitavad väljakutse teooriale, et meietaolised inimesed tekkisid alles hiljuti.

Mis aga puudutab evolutsiooniteooriat, siis ei leia ma, et see oleks väga hästi tõestatud isegi selle teooria enda nõudmiste järgi. Täna on evolutsiooniteooria geneetiline. Selle teooria poolehoidjad väidavad, et muutused organismi geneetilises struktuuris põhjustavad muutusi organismi füüsilises struktuuris, mis viivad uute keeruliste organite, nagu seda on näiteks inimese silm, tekkimiseni. Kui see oleks tõsi, siis peaksid nad olema võimelised leidma

organismi, mis eksisteeris kaua aega tagasi ja millel ei olnud sellist väljaarenenud silma. Seejärel peaksid nad suutma kirjeldada muutusi, mis leidsid aset selle organismi geneetilises struktuuris ja mis viisid samm sammult väljaarenenud silma tekkimiseni. See oleks tõeliselt teaduslik selgitus. Kuid sellist selgitust nad anda ei suuda. Meilt oodatakse lihtsalt uskumist, et see kõik toimus just selliselt.

Mul on üks pragmaatiline küsimus — millise meetodiga on võimalik teada saada, mis on inimkonna tegelik vanus?

On kaks põhilist meetodit, et seda teada saada. Üks võimalus on uurida vanade tsivilisatsioonide legende ja kirjutisi, teine võimalus aga on otsida vastuseid Maast endast. Maapõuest leitud inimluude, jalajälgede ja esemete vanuse kindlaksmääramiseks on mitmeid meetodeid. Võib arvestada nende suhtelist asendit maapõues. Objektid, mis on leitud sügavamalt, on reeglina vanemad kui need, mis on leitud Maa pindmistest kihtidest. Seda muidugi eeldusel, et Maa kihid uuritavas piirkonnas on endiselt samas järjekorras kui nende ladestumise ajal. On ka mitmeid teaduslikke dateerimismeetodeid, mille abil saab kindlaks määrata luude, esemete või kivimikihtide vanust, millest leiud on pärit. Ma ise kasutan kõiki neid meetodeid, nii informatsiooni, mis on pärit iidsete tsivilisatsioonide õpetustest, kui ka seda infot, mis saadakse Maad kaevates.

Kust tuli idee asuda seda teemat uurima?

Minu jaoks sai asi alguse India vaimsetest traditsioonidest. Loomulikult ei olnud ma selles kultuurikeskkonnas sündinud. Ma sündisin Ameerikas ning sain tavalise hariduse ilmalikes koolides ja ülikoolides. Õppisin ka kaasaegset evolutsiooniteooriat inimese päritolust. Kuid kui ma hakkasin iidse India vaimse traditsiooni vastu huvi tundma, mõistsin ma, et on ka teistsuguseid käsitusi inimese päritolust. Ning need ütlevad meile, et inimesed on eksisteerinud alates esimestest elumärkidest planeedil Maa. Piibel ütleb, et Jumal lõi inimesed juba päris alguses ning seesama sõnum esineb ka paljudes teistes iidsete tsivilisatsioonide kirjutistes. See panigi mind ja Richard Thompsonit oletama, et kui see, mida need iidset kirjutised räägivad, on tõsi, siis peaks selle kinnituseks leiduma ka füüsilisi tõendeid. Nii hakkasin ma uurima arheoloogia ajalugu, et näha, kas selliseid tõendeid leidub ja muidugi neid leidis.

Kui suurt rolli Teie teoorias mängib religioon? Te olete seotud Bhaktivedanta instituudiga, — on lihtne väita, et Te soovite lihtsalt tõestada oma usku?

Jah, see on tõsi. Kuid enamik teadlasi üritavad tõestada midagi millesse nad usuvad. Mõned teadlased usuvad, et inimesed on ahvidest arenenud ning nad teostavad uuringuid, et seda tõestada. Ning üks nende motiividest võib olla soov tõestada, et Jumalat ei ole, sest nad ise usuvad, et Jumalat ei ole.

Tegelikkuses aga ei ole teaduse ja religiooni vahel väga suurt vahet. Mõlemaid huvitab ju küsimus, et kuidas siis ikkagi selles maailmas asjad tegelikult on. Ajaloost on näha, et paljude teadlaste töödes sisaldub ka Jumala kontseptsioon. Newton näiteks esitas oma gravitatsiooniseadused ja kasutas neid planeetide orbiitide kirjeldamiseks. Kuid ta eeldas ikkagi, et aeg-ajalt korrigeerib Jumal planeetide orbiite, et vältida nende laialilendamist või Päikesega kokkupõrkamist. Kepleril olid religioossed tõekspidamised Päikesega suhtes, mis viisid ta järelduseni, et Päike on universumi keskpunkt ning ta kasutas astronoomilisi vaatlusi ja argumente, et seda demonstreerida. Ka Darwin oli motiveeritud näitama, et teatud religioosne uskumus on tõene. Kui lugeda tähelepanelikult tema "Liikide tekkimist", siis võib märgata, et ta püüdis vastata küsimusele: "Kas Jumal lõi iga eluvormi eraldi, või lõi ta ainult ühe või mõned eluvormid ning lasi neil siis evolutsiooniprotsessi ja loodusliku valiku abil areneda veelgi enamateks liikideks?". Isegi kui väita, et Jumalat ei saa tuua teadusmaailma, siis juba see isenesest on religioosne väide. Seega kaasnevad teadusega alati oletused reaalsuse olemuse kohta, mis juba isenesest on religioossed. Selles mõttes on väide, et Jumalat tuleks teadusest väljaspool hoida, sama religioosne, kui väide, et Jumal peaks teaduses sisalduma.

Samas on mõned religioossed tõekspidamised kergemini teaduslikult tõestatavad kui teised. Näiteks võib keegi uskuda, et universum on loodud suure lilla lendava elevanti poolt. Kuid kui see isik tahab seda teaduslikult tõestada, siis tuleb tal esitada tõendeid. Selleks aga ei ole väga palju lootust. Kuid väide, mille mina "Keelatud Arheoloogias" esitan, on pisut teistsugune. Mina väidan, iidsetele sanskriti teostele tuginedes, et inimesed eksisteerisid juba väga kauges minevikus, palju miljoneid aastaid tagasi. Ja selle kohta on ka tõendeid. Arheoloogide ja teiste Maad uurivate teadlaste poolt on leitud väga iidseid inimluid, inimeste jalajälgi ja inimeste loodud esemeid. Siinkohal võib väita, et minu hinnang neile tõenditele on mõjutatud seisukohtadest, mille ma olen saanud iidsetest sanskriti teostest. Kuid samuti võib väita, et evolutsiooni pooldajate vastuargumendid on mõjutatud nende enda usust, mis tihti sisaldavad materialismi ja ateismi. Seega peab iga lugeja ise nende küsimuste üle otsustama. Minu jaoks ei ole see maailma lõpp kui mõni isik minuga ei nõustu, ehkki on mõistagi meeldiv, kui mõned nõustuvad. Ma ise aga ei liigita ennast eelkõige ei teadlaseks ega usklikuks vaid lihtsalt inimeseks, kes otsib tõe. Ning oma tõetsinguis aktsepteerin ma kõike, mis aitab mul tõe leida, olgu selleks siis teadus või olgu selleks religioon.

Mis on kõige vanem inimtegevuse jälg, mis Te olete leidnud ja kui vana see on?

“Scientific American” (5. juuni, 1852) sisaldab ühte väga huvitavat artiklit ühest kaunist metallist vaasist, millel on lillekujulised hõbekaunistused. See leiti 5 meetri sügavuselt tahke kivimi seest Bostoni linna lähedalt. Vastavalt Ühendriikide Geoloogiaameti hinnangule pärineb see kivim prekambriumi perioodist ning on umbes 600 miljonit aastat vana. On veelgi vanemaid leide, mis ei ole nii üheselt mõistetavad. Näiteks leidsid Lõuna Aafrika kaevurid Ottosdalist mitmeid hematiidist valmistatud metallkuule. Kõige huvitavam asjaolu nende kuulide juures, on paralleelsed vaod ümber nende kuulide keskpaikade. Metallurgid, kes neid uurisid, ei suutnud välja pakkuda ühtegi looduslikku võimalust selliste vagude tekkeks. See aga jätab võimaluse, et need kuulid olid valmistatud kellegi poolt, kes omas inimesega võrreldavat intellekti. Mineraalsed ladestused, kust kuulid leiti on üle 2 miljardi aasta vanad.

Kas Teil on ka huvitavaid leidude näiteid hilisemast ajast?

Oma raamatus “Keelatud Arheoloogia” kirjutasin ma inimskelettidest ja esemetest, mis leiti 19. sajandil Kalifornia kullakaevandustest. Leiud pärinesid kivikihist, mis kuulub varajase eotseeni perioodi, mis tähendab, et need on umbes 50 miljonit aastat vanad. Teadusmaailmale andis nendest leidudest teada tollaegne valitsuse peageoloog Dr. J. D. Whitney. Ta andis osad nendest leidudest Kalifornia ülikooli antropoloogia muuseumi kollektsiooni hoiule. Mõned aastad tagasi, kui ma olin konsultant Ameerika suurima telekompanii NBC poolt tehtud saate „Inimese müstiline päritolu“ juures, soovitasin ma saate produtsentidel Kalifornia ülikooliga ühendust võtta ning neid leide filmida, kuid ülikool ei andnud selleks luba. Eelmisel aastal aga osalesin ma neid leide käsitlevas uurimistöös ning esitasin selle tulemused Maailma Arheoloogide Kongressi kokkutulekul, mis on suurim rahvusvaheline arheoloogide organisatsioon. Seejärel läksin ma tagasi muuseumisse ja ilmselt tänu oma seotusele Maailma Arheoloogide Kongressiga, sain ma loa uurida ja pildistada 50 miljoni aasta vanuseid Kalifornia kullakaevandustest leitud esemeid. See oli huvitav kogemus, näha ja katsuda neid vanu esemeid, mida ma seni teadsin vaid vanade dokumentide põhjal. Samuti oli mul võimalus külastada Sierra Nevada mägesid, kus me leidsime üles isegi mõned vanad kaevanduskäigud, kus need leiud tehti.

Mis on kõige imelikum leid, mis Te olete leidnud?

Ükski leid iseenesest ei tundu mulle imelik. Küll aga on imelik selliste leidude suur arv, mis praeguse inimese tekke teooriaga vastuolus on. Kui selliseid leide

oleks vaid mõni üksik, siis oleks mõistetav kui nad varju jääks. Kuid need ei ole üksikud leiud. Selliseid leide on sadu. See paneb mind arvama, et teadusmaailmas toimub informatsiooni filtreerimine. Tõendid, mis sobivad hetkel domineerivasse evolutsioonipõhisesse inimese päritolu teooriasse, läbivad selle sotsiaalse ja intellektuaalse filtri küllaltki lihtsalt. Tõendid aga, mis on radikaalselt selle teooriaga vastuolus, ei läbi filtrit, mis tähendab, et me ei kuule nendest eriti midagi.

Milline oli ametliku teadusmaailma seisukoht, kui te oma teooria avaldasite ja mida nad arvavad nüüd?

Reaktsioonid on olnud ühesugused alates algusest kuni tänase päevani välja. Teadusmaailm ei ole monoliitne. On palju erinevaid teadlasi ja nad on mu tööle erinevalt reageerinud. Ühte teadlaste gruppi nimetan ma Darwinistlikeks fundamentalistideks. Nemad pooldavad evolutsiooniteooriat põhjustel, mis ei ole lõpuni teaduslikud. Neile on evolutsioon ideoloogia või isegi religioon. Kui miski on vastuolus nende teooriaga, siis peab see nende meelest olema vale. Sellele grupile mu tööd väga ei meeldi. Reeglina nad isegi ei arutle tõendite üle, vaid lihtsalt nimetavad mind halvustavate nimedega. Reeglina ei nõustu nad ka mu loenguid kuulama. Teine teadlaste grupp, mis on enamuses, nõustub samuti evolutsiooniteooriaga, kuid seda juba rohkem teaduslikel põhjustel. Nad on nõus tutvuma ka tõenditega, mis nende teooriaga vastuolus on. See on väga oluline, sest kui teooriad muutuvad, peavad teadlased olema võimelised kaaluma alternatiive. Seetõttu arvan ma, et on hea märk, et teadlased on kutsunud mind esinema Londoni Kuninglikku Instituuti, Venemaa Teaduste Akadeemiasse, Ukraina Teaduste Akadeemiasse, Bulgaaria Teaduste Akadeemiasse ning teistesse teadusasutustesse kogu maailmas. Samuti on mind kutsutud loenguid pidama paljudesse ülikoolidesse üle kogu maailma. Ka on mul olnud võimalus tutvustada oma töid Maailma Arheoloogide Kongressil ja Euroopa Arheoloogide Assotsiatsioonis ning rahvusvahelistel teaduse ajaloo kongressidel. Mõned nendest töödest on avaldatud teadusväljaannetes. See on hea märk. Teadlaste hulgas on ka neid, kes minuga täielikult nõustuvad. Mõned nendest teadlastest on aga langenud teadmiste filtreerimise protsessi ohvriteks. Need on peamiselt arheoloogid või geoloogid, kes on olnud seotud leidudega, mis esitavad praegusele evolutsioonipõhisele inimese põlvnemise teooriale väljakutse. Nendele mu tööd meeldivad. Mõned teadlased, kes peavad võimalikuks kosmose intelligentse looja olemasolu, hindavad samuti mu töid kõrgelt. Seega on erinevatelt teadlastelt tulnud erinevaid reaktsioone.

Miks selline info filtreerimine toimub ja kellele ja kuidas on see kasulik?

Ühest küljest on inimese olemus lihtsalt selline. Kui ma kedagi armastan, siis ei taha ma kuulda midagi halba selle inimese kohta. Tänapäeval on Darwin ja tema

evolutsiooniteooria paljude teadlaste poolt armastatud ja austatud ning nad ei soovi kuulda midagi, mis on sellega vastuolus. Kuid siin on tegemist ka võimuga. Maailmas on mitu erinevat liiki võimu. On poliitiline võim, on majanduslik võim, on sõjaline võim, kuid on ka intellektuaalne võim. See on väga peenekoeline võim, kuid see on väga reaalne võim. Need kes omavad sellist võimu, omavad ka võimalust suunata meie inimühiskonda. Eesmärgid, mida me enestele individuaalselt või kollektiivselt seame, sõltuvad vastustest kahele põhiküsimusele "kes ma olen?" ja "kust ma tulen?". Viimased 100 aastat on Darwinistid tänu oma monopoolsele seisundile haridussüsteemis omanud võimalust dikteerida meile vastuseid neile küsimustele. Kuid nende vastused on olnud väga materialistlikud. Nad väidavad, et me oleme lihtsalt keemiliste elementide kombinatsioon, et me oleme lihtsalt veel üks ahvi liik. Seetõttu ei ole ka üllatav, et kogu meie tsivilisatsioon on muutunud väga materialistlikuks. Enamik inimesi arvab täna, et kogu inimelu eesmärk on toota ja tarbida üha rohkem materiaalseid esemeid. Paraku aga on mitmeid gruppe kelle huvides on sellise olukorra säilimine, kuna see on seotud väga suurte rahadega. Näiteks saavad teadlased palju raha selleks, et luua ja ehitada relvi, ravimeid ja laiatarbekaupi. Valitsustele see meeldib, sest see toob sisse palju maksuraha. Korporatsioonidele see meeldib, sest nii on neil rohkem toodangut, mida müüa. Sõjaväelastele meeldib see samuti, sest nad saavad rohkem ja paremaid relvi. Ka ülikoolidele see meeldib, sest kui nad loovad suuri uurimisinstituute, siis saavad nad selle eest toetust. Seega, miks tahetakse hoida selliseid arusaamu puutumatusena, on lõppkokkuvõttes võimu küsimus. Sest mis saaks siis kui meil oleks teised vastused neile põhiküsimustele? Mis saaks siis, kui haridussüsteem vastaks küsimusele "kes me oleme", et me oleme puhtad vaimolendid? Siis me pühendaks palju rohkem oma energiat teadvuse arendamisele. See aga tähendaks, et palju vähem energiat pandaks materiaalsete esemete tootmisele ja tarbimisele. Kuid väga paljud inimesed ei soovi näha seda juhtumas...

Kas Teil on ka oma kool, kus uuritakse ja õpetatakse inimkonna tekkimist vastavalt Teie teooriatele?

Ei, mul ei ole oma kooli. Ma ei ole eriti organisatsiooni inimene. Ma tegutsen rohkem iseseisvalt. Igas intellektuaalses liikumises on erinevaid inimesi, kes panustavad selle liikumise arengusse. Mõned inimesed esitavad uusi ideid ning levitavad neid loenguid andes või raamatuid kirjutades. Teised loovad uurimisasutusi toetamiseks teadlaste uuringuid. Kolmandad aga loovad koole, et edastada teadmisi ühelt põlvkonnalt teisele. Mõned teevad kõike kolme korraga: esitavad uusi ideid, loovad uurimisasutusi ja asutavad koole. Mõned keskenduvad aga vaid ühele. Darwin näiteks kirjutas vaid raamatuid. Mina olen samuti selles kategoorias. Ma arendan teooriat ning esitan seda kirjutades ja kõneledes. Siiski kirjutavad mulle paljud üliõpilased kogu maailmast, kellele mu

tööd on muljet avaldanud ning paluvad mult abi ja juhendusi ning ma püüan neid aidata nii hästi kui ma suudan.

Kuidas sai inimkond alguse? Šveitsi autor Erich von Daniken on veendunud, et elu saabus maale kosmosest, tulnukate abiga.

Küsimust inimkonna päritolust käsitlen ma oma kõige uuemas raamatus „Human Devolution: A Vedic Alternative to Darwin's Theory“ (Inimkonna taandareng: Veedalik alternatiiv Darwini teooriale). Enne kui me küsime „kust inimesed tulid?“, peaksime me küsima „mis inimene on?“. Täna usuvad paljud teadlased, et inimene on lihtsalt tavaliste materiaalsete elementide kombinatsioon. Kuid mina väidan, et kui me vaatleme tähelepanelikult kõiki tõendeid erinevatest teadusvaldkondadest, siis näeme, et palju täpsem oleks öelda, et inimene on kombinatsioon kolmest substantsist: materias, mõistusest ja teadvusest. Selle põhjal võib oletada, et me elame mitmetasandilises universumis, kus igal tasandil domineerib üks nendest substantsidest ja kus elavad olendid, kes on kohastunud sealsete tingimustega. On tasand, kus domineerib tavaline materia, on tasand kus domineerib peenem mõistuse element ja on ka tasand, kus domineerib puhas teadvus ehk vaim. Ma pakun välja, et me saame alguse puhta teadvuse tasandil, kuid kui madalamad mõistuse ja materia energiad meid ligi tõmbavad, siis langeme me nendele tasanditele ja satume nende energiatega mõju alla.

Kas on võimalik, et ühel päeval saab Teie teooria ametliku ajaloo osaks?

See on hea küsimus. Mõnes mõttes oleks see nagu halb unenägu, kui mu teooriad saaks osaks ametlikust ajaloost... Mulle meeldib olla mässaja, mulle meeldib olla opositsioonis.

Milline on Teie parim argument, mida suudavad aktsepteerida ka kõige konservatiivsemad teadlased?

Ma ei nõua, et igaüks peaks minuga nõustuma ning ma olen küllaltki õnnelik, nähes, et teadlased ja ka kõik ülejäänud, mõtlevad nendest asjadest oma peaga. Ma ei arva, et ma peaksin kuidagimoodi veenma kõiki, ka kõige konservatiivsemaid teadlasi, aktsepteerima oma ideid. Kuid kui ma peaksin vestlema mõne väga konservatiivse teadlasega, kes nõustuks mind inimevolutsiooni küsimustes kuulama, siis rõhutaksin ma kolme asja. (1) On suur hulk tõsiseltvõetavaid füüsilisi tõendeid — inimskelette, inimeste jalajälgi ning inimeste loodud esemeid, mis on vastuolus praeguse teooriaga. (2) Praegune teooria ei suuda täpselt kirjeldada muutusi organismi geneetilises struktuuris, mis viisid inimese tekkimiseni. (3) On suur hulk tõendeid, nagu

väljaspool keha viibimise kogemused, mis viitavad teadvuslikule “minale”, mis eksisteerib lahus kehast. Selle teadvust omava “mina” alge on väga tõenäoliselt kõrgeim teadvust omav mina ehk Jumal.

Kas Teil on ametlikult tunnustatud teadlaste hulgas ka kuulsaid toetajaid?

Esiteks ei ole väga palju kuulsaid teadlasi. Kui paluda kellelgi nimetada mõni kuulus teadlane, siis väga tõenäoliselt nimetab ta Einsteini. Kuid Einstein on juba kaua aega surnud. Kui paluda kellelgi nimetada mõne praegu elava kuulsa teadlase nime, siis väga tõenäoliselt ei oska ta vastata. Mõned inimesed nimetaksid Stephen Hawking’it, kuid tema on astrofüüsik ning ei tegele inimese päritolu probleemidega. Kui paluda kellelgi nimetada mõne praegu elava kuulsa arheoloogi või antropoloogi nime, siis enamik ei suuda seda teha. Mõni pakuks vastuseks Richard Leakey, kuid ka tema ei tegele enam eriti arheoloogiaga. Seega ei ole kahjuks ametlikult tunnustatud teadlaste hulgas eriti kuulsaid inimesi. Mina olen vist kuulsam kui enamik enamus neist. Kuid on teadlasi ja õpetlasi, kellele mu tööd meeldivad. Virginia Steen-McIntyre ja Sam VanLandingham on kaks Ameerika teadlast nende hulgas.

Kas Te võiksite tuua mõningaid näiteid hinduismi ja tänapäeva teaduse paralleelidest?

Üks paralleel on ajaskaalad. Veedaliku kosmoloogia ajaskaalad kattuvad kaasaegse teadusliku kosmoloogia ajaskaaladega. Vastavalt veedalikule kosmoloogiale, liigub aeg tsüklitena. Põhiline veedalik ajaühik on Brahma päev. See kestab umbes 4 miljardit aastat ja sellele järgneb Brahma öö, mis kestab samuti 4 miljardit aastat. Brahma päeva ajal avaldub universumis elu ja Brahma öö ajal elu suikub. Vastavalt veedalikule kosmoloogiale algas praegune Brahma päev 2 miljardit aastat tagasi, mis tähendab, et elu alged peaks ulatuma samuti 2 miljardit aastat tagasi. Ning ka kaasaegne teadus väidab just seda, et elu algas umbes 2-3 miljardit aastat tagasi. Vastavalt veedalikule kosmoloogiale, jaguneb Brahma päev 14 alamtsükliks, mida nimetatakse manvantaradeks. Iga manvantara lõpeb hävinguga, peale mida asustatakse Maa uuesti. Meie oleme praegu seitsmendas manvantaras, mis tähendab, et varem on olnud kuus manvantarat ja igaüks neist on lõppenud hävinguga. Niisiis on alates elu ilmumisest Maal toimunud kuus sellist hävingut. Vastavalt kaasaegsele paleontoloogiale ongi samal ajavahemikul toimunud kuus massilist väljasuremist. See on üks huvitavamaid paralleele.

Veedalik teadus on olnud inimeste käsutuses tuhandeid aastaid; miks ja millal need teadmised unustati? Palun kirjeldage lühidalt veedalikku kosmoloogiat ja inimkonna osa selles tänapäeval.

Nagu juba mainitud, kulgeb aeg, vastavalt veedalikule kosmoloogiale, tsüklites. Kõigepealt on Brahma päev, mis kestab 4,32 miljardit aastat. Seejärel on manvantarad, mis kestavad umbes 300 miljonit aastat. Manvantara koosneb yugade tsüklitest, mis kestavad 4 320 000 aastat. Yugade tsükkel koosneb neljast yugast. Esimene on kuldne vaimse harmoonia ajastu. Järgnevad ajastud muutuvad aga üha enam materialistlikuks ning inimeste intellektuaalsed võimed, sealhulgas ka mälu, väheneb sammhaaval, ajastu-ajastult, kuni viimase ajastuni. Seejärel algab uus yugade tsükkel uue kuldajastuga. Vastavalt sellele ajastute järgnevusele, oleme me praeguse yugade tsükli neljandas ajastus. Selle ajastu nimi on Kali yuga ning iidset Sanskriti kirjutised ütlevad, et sel ajastul väheneb inimeste mälu ja ka intellekt väheneb ning muutub üha materialistlikumaks.

Kas viimasel 5000 aastal on toimunud seisak? Ma pean siin eelkõige silmas pimedat keskaega, kuid ka täna ei ole elu olemus inimkonnale väga selge. Kas tegemist on inimõistuse loomuliku arenguga?

Vastavalt veedalikule kalendrile algas Kali yuga viis tuhat aastat tagasi ning alates sellest ajast on tingimused nii Maa inimühiskonnas kui ka keskkonnas halvenenud. Isegi minu enda eluajal on toimunud märgatav inimvaimu ja keskkonna allakäik. Vastavalt veedalikule kosmoloogiale jätkub selline mandumine kuni Kali ajastu lõpuni ning seejärel algab uus kuldajastu. Kuid ega ainuüksi sellepärast, et vihma sajab, ei pea veel märjaks saama. Võib ju vihmavarju appi võtta. Kuigi üldine trend on praegu langev, võime me liikuda oma eludes tõusujoones, kui me vaid väheke pingutame.

Kas ei või olla nii, et miljardi aasta vanuseks hinnatud metallhaamer, on hoopis üks tulevikus toimuv ebaõnnestunud eksperiment ajamasinaga?

Oma raamatus "Forbidden Archeology" räägin ma lihtsalt tõenditest inimese iidse päritolu kohta. Ma ei ole üritanud neid tõendeid selgitada. Ma soovin, et inimestel oleks vabadus nende tõendite üle mõelda ja jõuda isiklike selgitusteni. Mõned inimesed on püüdnud neid tõendusmaterjale selgitada külalistega teistelt planeetidelt, kes need esemed siia jätsid. Mõned oletavad nagu Teiegi oma küsimuses, et need tõendid võivad olla mahajäetud ajarändurite poolt. Mõned käivad välja uue evolutsiooniteooria, milles inimesed eksisteerivad juba väga ammu minevikus. On hea, et inimesed nende asjade üle mõtlevad. Loomulikult on mul nende tõendite suhtes ka oma seisukoht. Mina usun, et need jäid maha meiesarnastest inimestest, kes elasid neil kaugetel aegadel.

Täna Teid huvitava vestluse eest! Kas soovite lõpetuseks öelda mõne sõna lugejatele, kes tunnevad sügavat muret maailma tuleviku pärast?

Võib tunduda, et see jutt kividest ja kontidest omab mõtet vaid üksikutele teadlastele, kes vaidlevad omavahel oma elevandiluust tornides. Kuid tegelikult mõjutavad need küsimused meie kõigi elusid. Eesmärgid, mida me endile seame, on määratud vastustega fundamentaalsetele küsimustele nagu “kes ma olen?” ja “kust ma tulen?”. Viimased paarsada aastat on Darwinistlikud teadlased, läbi oma monopoolse seisundi haridussüsteemis, omanud võimu dikteerida meile vastuseid nendele küsimustele. Ning vastused, mida nad meile on andnud, on väga materialistlikud. Nad väidavad, et me oleme lihtsalt materiaalse elementide kombinatsioon, et me oleme lihtsalt veel üks looma liik. Seepärast ei üllata, et kogu meie tsivilisatsioon on muutunud väga materialistlikuks, nõnda et enamik inimesi arvab, et inimese elu mõte on toota ja tarbida üha enam ja enam materiaalseidprodukte. Taolise materiaalse tootmise ja tarbimise protsessiga kaasneb väga intensiivne konkurents isiklikul ja sotsiaalsel tasandil, ja see on tänapäeva maailmas konfliktide allikaks. Lõputu tootmise ja tarbimise protsess mürgitab samuti maad, õhku ja vett. Selleks, et see kõik saaks muutuda, peame me andma uued vastused küsimustele „kes ma olen?“ ja “kust ma tulen?”. Lõppude lõpuks oleme me vaimsed olendid ja peaksime püüdma arendada teadvust ja vaimu, mitte ainult materiat. Me peame taastama õiglase suhte inimese olemuse vaimse ja materiaalse külje vahel.

Intervjuudest tegi väljavõtteid ja tõlkis Abhirama